

Του Γεωργίου Παπασίμου Δικηγόρου

Ο προσφυγικός καταυλισμός της Ειδομένης με τις άθλιες συνθήκες διαβίωσης 15.000 προσφύγων μπροστά στα κλειστά σύνορα έχει μετατραπεί σε σύγχρονο «σύμβολο» της υποκρισίας της διεθνούς Κοινότητας και των διεθνών ν Οργανισμών (Ο.Η.Ε. κ.λπ.), σε «ντροπή» του Ευρωπαϊκού πολιτισμού και σε «χαίνουσα πληγή» της Ελλάδας.

Πρώ τη παράμετρος του δράματος αυτού, είναι η υποκρισία της διεθνούς Κοινότητας και των διεθνών ν Οργανισμών ν της. Ενώ πολλοί, και ειδικότερα Αμερικανοί αναλυτές επί Ευρωπαϊκών ν θεμάτων, «κρούουν τον κώ δωνα του κινδύνου», ότι η σημερινή προσφυγική κρίση, όπως έχει εξελιχθεί, είναι η σοβαρότερη από το τέλος του Β' Παγκοσμίου Πολέμου και απειλεί να διαλύσει την Ευρωπαϊκή Ένωση ως πολιτικό οικοδόμημα, ουδεμία πρωτοβουλία λαμβάνεται για την σοβαρή απάλυνση του προβλήματος. Δηλαδή, άμεση λύση του πολιτικού ζητήματος στην Συρία και στις άλλες Χώ ρες της Μέσης Ανατολής και, παράλληλα, άμεση διενέργεια Διεθνούς Συνόδου του Ο.Η.Ε. για την παγκόσμια κατανομή των προσφύγων, που είναι αποτέλεσμα, κατά βάση, των ιμπεριαλιστικών επεμβάσεων των μονίμων μελών ν του Συμβουλίου Ασφαλείας του Ο.Η.Ε., σε συνδυασμό με την επιθετικότητα του σημερινού μανιακού παγκόσμιου καπιταλισμού.

Για μια ακόμα φορά, ο Ο.Η.Ε., «ευνουχισμένος» από την υπερδύναμη των Η.Π.Α. κυρίως, παραμένει απλώς «θλιβερός παρατηρητής» της εν εξελίξει ανθρωπιστικής τραγωδίας και «κουνάει», μάλιστα, «το δάχτυλο» σε Χώ ρες – «θύματα» αυτής της

κρίσης, όπως είναι η Ελλάδα.

Η δεύτερη παράμετρος αυτού του δράματος είναι η θλιβερή και ντροπιαστική στάση της Ευρώπης. Στον λασπότοπο της Ειδομένης «βούλιαξε» ο Ευρωπαϊκός πολιτισμός και οι υποτιθέμενες Ευρωπαϊκές αξίες. Οι ξενοφοβικές και ρατσιστικές εκφάνσεις της γιγαντωμένης Ακροδεξιάς σε πολλές Ευρωπαϊκές χώρες και η αντίληψη περί «Ευρώπης – φρουρίου», οδήγησαν στο κλείσιμο του Βαλκανικού διαδρόμου, που είχε ως συνέπεια την απομόνωση της Ελλάδας και τον βίαιο εγκλεισμό των προσφύγων σ' αυτήν, κατά παράβαση των διεθνών κανόνων, και ιδιαίτερα της Συνθήκης της Γενεύης.

Πρέπει να σημειωθεί εδώ, για την αποκατάσταση της αλήθειας, ότι πίσω από το «προπέτασμα καπνού», σημαντικό ρόλο σ' αυτή την εξέλιξη έπαιξε το Βερολίνο, που «παίζει διπλό παιχνίδι». Αφού ικανοποίησε το αίτημα των Γερμανών βιομηχάνων με εισαγωγή περίπου 850.000 Σύρων προσφύγων της μεσαίας τάξης, ως αναπλήρωση του ελλείποντος βιομηχανικού της προλεταριάτου, όπως αποδείχθηκε εκ των τετελεσμένων, βρίσκεται πίσω από το κλείσιμο του Βαλκανικού διαδρόμου, με «πρωταγωνιστές» τους ομοεθνείς Αυστριακούς. Οι αναφορές της Μέρκελ, περί επιθυμίας της για ανοιχτά σύνορα και μη εγκατάλειψη της Ελλάδας, που, στο μεταξύ, μετατρέπεται σε «αποθήκη ψυχών», με θλιβερό παράδειγμα την Ειδομένη, είναι «η άλλη πλευρά του Ιανού», χωρίς κανένα, όμως, αποτέλεσμα. Είναι μια υποκριτική ευχή, όπως οι ιατρικές υποσχέσεις στον βαρειά καρκινοπαθή για άμεση ίαση !!!

Τέλος, τρίτη παράμετρο αυτού του δράματος αποτελούν οι «πληγές» της Ελλάδος, η οποία ξαφνικά μετατρέπεται σε χώρα εγκατάστασης, με πλήρη απομόνωση, σε όλα τα μήκη και πλάτη των βορείων και δυτικών συνόρων της. Στα, δε, ανατολικά, την θαλάσσια ακτογραμμή του Αιγαίου, διαδραματίζονται «παιχνίδια» στην γεωπολιτική «σκακιέρα» της ευρύτερης περιοχής, με πρωταγωνιστή την επιθετικότητα του Τουρκικού κατεστημένου, με «άρωμα» έντονων κινδύνων για τα εθνικά μας θέματα.

Η ενίσχυση του ρόλου μιας παραπαίουσας σήμερα Τουρκίας, λόγω του προσφυγικού, από την δική μας αδυναμία να καθορίσουμε εμείς τις ροές των προσφύγων μέσω της νόμιμης φύλαξης των θαλάσσιων συνόρων, σε συνδυασμό με την φιλοτουρκική στάση της Γερμανίας, μπορεί να αποτελέσει μεγάλη «παγίδα» για την Ελλάδα, αφού είναι βέβαιο ότι, οι ροές προσφύγων από την Τουρκία προς την Ελλάδα, ανεξαρτήτως της οποιασδήποτε συμφωνίας στις Βρυξέλλες, θα αυξάνονται με γεωμετρική πρόοδο, εάν δεν υπάρξει συνολική αλλαγή της εθνικής πολιτικής της Ελλάδος, με βάση τις τελευταίες εξελίξεις. Είναι χαρακτηριστικό ότι, η πολυδιαφημισμένη επιχείρηση του ΝΑΤΟ στο Αιγαίο, αποδεικνύεται μία τεράστια «φούσκα», με μοναδικό, έως σήμερα, αποτέλεσμα την επαναφορά στο προσκήνιο των γνωστών μονομερών επιθετικών Τουρκικών διεκδικήσεων στην περιοχή.

Κλείνοντας το άρθρο αυτό, θα πρέπει να εξάρουμε τους Έλληνες πολίτες, για το περίσσειμα ανθρωπιάς, που έχουν επιδείξει έναντι του προσφυγικού δράματος, παρά τα δικά τους τρομερά προβλήματα εξαιτίας του μνημονιακού «οδοστρωτήρα». Αυτή η κατάκτηση μιας ανώτερης ανθρωπίνης συμπεριφοράς, που αποτελεί «εκκωφαντική» εξαίρεση στην σημερινή Ευρώπη, θα πρέπει να περιφρουρηθεί από την κρατική μηχανή, που, μέχρι σήμερα, δείχνει «αποσβολωμένη» από τα γεγονότα,

μη επιτρέποντας την συνέχιση καταστάσεων, όπως αυτή του λασπότοπου της Ειδομένης, και την ανεξέλεγκτη δράση διαφόρων ύποπτων φορέων, σε βάρος των προσφύγων και των συμφερόντων της Χώρας.